

Svet v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga:

- nepravilno uporabo prava, ker naj bi Sodišče za uslužbenca prekoračilo meje, ki jih sodna praksa določa za nadzor sodišča Skupnosti nad široko diskrecijsko pravico, ki jo ima OPI pri primerjalni preučitvi zaslug uradnikov — kandidatov za napredovanje;
- kršitev obveznosti obrazložitve, ker izpodbijana sodba vsebuje številne pomanjkljivosti in nenatančnosti, zaradi katerih ni jasno, na podlagi česa je Sodišče za uslužbenca dejansko sklepalo na obstoj očitne napake pri odločanju Sveta.

Tožba, vložena 28. aprila 2009 — Dunamenti Erőmű proti Komisiji

(Zadeva T-179/09)

(2009/C 167/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Madžarska) (zastopniki: J. Lever, QC, A. Nourry in R. Griffith, solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Odločba in vse operativne določbe izreka, ki se nanašajo na tožečo stranko, naj se razglasijo za nične;
- podredno, člena 2 in 5 Odločbe naj se razglasita za nična v delu, v katerem tožeči stranki nalagata vrnitev vseh pomoči, ki bi jih Komisija morala opredeliti kot nezdružljive s skupnim trgom;
- v skladu s členom 65 Poslovnika naj se odredi pripravljalni ukrep, s katerim naj se Komisiji naloži, naj Sodišču prve stopnje predloži kopije vseh pisnih sporočil med Komisijo in madžarskimi organi in vse zapisnike sestankov in pogovorov med njimi, ki jih navaja člen 466 izpodbijane odločbe;
- če se Sodišče prve stopnje strinja, da bi mu izvedenec ali več izvedencev lahko pomagalo, naj odredi pripravo izvedenskega mnenja ali kakršenkoli drug pripravljalni ukrep, ki se mu zdi primeren;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2008)2223 konč. z dne 4. junija 2008, s katero je bila za nezdružljivo s skupnim trgom razglašena pomoč, ki so jo madžarski organi dodelili nekaterim proizvajalcem električne energije v obliki dolgoročnih sporazumov o nakupu električne energije (v nadaljevanju: PPA), ki so jih pred pridružitvijo Republike Madžarske Evropski uniji, sklenili upravljavci energetskega omrežja Magyar Villamos Művek Rt. (v nadaljevanju: MVM), ki je v lasti države Madžarske, in ti proizvajalci (Državna pomoč C 41/2005 (prej NN 49/2005) — Nasedle naložbe Madžarske). V izpodbijani odločbi je tožeča stranka opredeljena kot upravičenka do domnevne državne pomoči in Madžarski je naloženo, naj od tožeče stranke izterja pomoč skupaj s pripadajočimi obrestmi.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih zahtevkov navaja štiri tožbene razloge.

V prvem tožbenem razlogu tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila člen 87(1) ES, s tem da je PPA tožeče stranke opredelila kot ukrep pomoči, čeprav je priznala, da gre za „nujen“ pred-privatizacijski dogovor. Po mnenju tožeče stranke so madžarski organi tako delovali v skladu z načelom tržno usmerjenega vlagatelja. Tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pogodbo o pristopu Madžarske in člen 1(b)(v) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Drugič, tožeča stranka trdi, da le če bi bila s PPA tožeči stranki leta 1995 dodeljena državna pomoč, kar pa ne drži, bi se tožeča stranka v skladu s pravom Skupnosti lahko upravičeno zanašala, da bo ta pomoč obravnavana kot obstoječa.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da z opredelitvijo PPA tožeče stranke kot nezdružljivo državno pomoč odločba krši načelo sorazmernosti, saj je bila pomoč napačno opredeljena kot pomoč za tekoče poslovanje in ne bi smela biti obravnavana kot nezdružljiva s trgom Skupnosti, niti v delu, v katerem je odrejeno vračilo nepovratnih stroškov tožeči stranki. Dalje, tožeča stranka trdi, da je ta sklep nezadostno in/ali napačno obrazložen in krši člen 87(3)(a) ES, s tem da dolgoročnim sporazumom tožeče stranke o nakupu električne energije ne pripisuje nobene vloge pri spodbujanju gospodarskega razvoja.

Četrto, tožeča stranka trdi, da so z odreditvijo vračila kršeni člen 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 in splošna načela prava Skupnosti, kot na primer načelo varstva legitimnih interesov in zaupanja v pravo. Dalje, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila bistvene postopkovne zahteve, kot na primer procesno pravico do poštenega sojenja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).